

גידי דישון

לילה טוב

היא מסתבכת עם המגעול, ימינה, שמאלה, ימינה. כשהיא נכנסת, אני נשכב על הבטן ודוחף את הפרצוף שלי לתוך הכרית. היא נכנסת לחדר ומדליקה את האור. אני מתהפך על הגב ומניח את היד על עיני.

"הערתי אותך? לכבות את האור?" היא שואלת. אני מתהפך לצד השני ומציץ לעבר השעון. רבע לשתיים.

"לא, זה בסדר. חזרת מאוחר."

"תחזור לישון. אני מצטערת." היא יוצאת מהחדר, מכבה את האור, מסתובבת בין החדרים, מדליקה ומכבה אורות, פותחת וסוגרת ארונות.

"הכנתי מרק, יש במקרר," אני צועק אחריה.

"אני לא רעבה," היא עונה ונכנסת לחדר עם שאריות של חפיסת שוקולד.

"איך היה?"

"סתם, רגיל, אתה יודע," היא עומרת ליד המיטה, מקרבת את פרצופה למראה ובוחנת משהו. אני שולח יד מתחת למיטה, שולף סיגריה ומדליק.

היא מתיישבת על המיטה, מבטה מופנה אל הרצפה, "הלכת לישון מזמן?"

"לא, לפני איזה חצי שעה. הכל בסדר?" אני שואל אותה.

"כן, אני סתם גמורה מעייפות. אני חייבת לישון. אתה בא לצחצח?" היא שואלת ומעבירה לי את המאפרה רגע לפני שהאפר נופל.

"כבר ציחצחתי," אני עונה.

היא קמה לאט, מסתובבת בחדר ומתחילה להתפשט, מפזרת אחריה בגדים תוך כדי הליכה. היא נעצרת מול המראה, לבושה רק בתחתונים, גבה אל המראה והיא מציצה מעבר לכתף.

"השמנתי?" היא שואלת. אני לא עונה, רואה רק את צלליתה בחושך.

"נראה לי שעליתי איזה ארבע קילו," היא מסתכלת מעבר לכתף השנייה.

"תראה," היא אומרת לי ותופסת את התחת. "אל תגיד לי שהוא לא גדל. פעם, בחיים

לא היה אפשר לתפוס אותו ככה."

אני מתיישב ומסתכל עליה: "לפי החישובים שלי, את כבר עוברת את המאה קילו. אולי כדאי שנחגוג."
"רי, תהיה רציני."
"אני רציני לגמרי. את מעלה בכל יומיים איזה ארבע קילו, ופעם בחודש את יורדת אחר."

היא מסתובבת עם הפנים אל המראה ובוחנת את הרגליים שלה. אני מרמיין בחושך את רשת הזורידים שמטפסת במעלה הירך שלה.
"בא לך לזיין אותי?" היא שואלת.
"בואי לישון", אני אומר לה ומכבה את הסיגריה.
"נו, תענה."
"מה את רוצה, מיכל?"
אני רוצה שתענה, היא מפנה אלי לרגע את המבט, ואז חוזרת להסתכל במראה.
"את יודעת שכן."

היא תופסת את הציצים שלה בשתי ידיים ומשחררת אותם.
"למה חזרת כל-יך מאוחר?" אני שואל. היא מרימה אותם שוב ומשחררת. אני נשכב כשגבי מופנה אליה, מתכסה ועוצם את העיניים. היא יוצאת מהחדר והולכת לשירותים. אני שומע את השתן שלה פוגע במים וסופר כמה זמן עובר: ארבעים ושבע שניות. היא מורידה את המים, חוזרת, ואני מרגיש אותה נכנסת למיטה. היא מתקרבת לעברי ומלטפת לי את הגב.
"הידיים שלך קפואות", אני אומר. היא מתרחקת לצדה השני של המיטה. הגוף שלה רועד מבכי.

אני מתיישב, היא שוכבת כשגבה מופנה אלי, מכונסת בעצמה.
"אני לא התכוונתי", אני אומר ומלטף לה את הכתף.
"מה זה קשור?"
"לא יודע."
אני מושך בחזרה את היר, מדליק עוד סיגריה ומביט לעבר הקיר, מנסה לא לחשוב. אני מגניב מבט לעברה, מכבה את הסיגריה, מחבק אותה מאחור. היא מתכווצת, נרתעת ממגע וממלמלת משהו מתוך שינה.
"לילה טוב", אני לוחש לה וחוזר לצד שלי של המיטה.